

UN MODEL DE REZOLVARE
Examenul național de Bacalaureat - 2021
ISTORIE - TESTUL 6

Subiectul I

1. „Declarația privind Europa Eliberată” **2p**

2. „În toamna anului 1945, Partidul Comunist și aliații acestuia au devenit din ce în ce mai puternici, pe măsură intensificării luptei politice în România” **2p**

3. Sursa A : P. Groza **3p**

Sursa B : Gheorghiu-Dej **3p**

4. B **3p**

5. Cauza : „din cauza lipsei de popularitate a **7P** partidului lor”

Efect : „conducătorii comuniștilor români nu arătau [...] nicio dorință să lasă alerga guvernului în seama electoratului”.

6. Un fapt istoric din politica interioară a României postbelice care a avut loc în primul deceniu după 1945, în afara celor la care se referă sursa B, a fost desființarea partidelor politice și înființarea partidului unic. **1P**

DR O informație referitoare la acest fapt a fost înscrisă de la Târădău, din iulie 1947, care să anunță cu arestarea liderilor PNT și scoaterea în afara legii. La sfârșitul anului 1947, Partidul Național Liberal să autodisolve. A doua informație se referă la fusinarea Partidului Comunist Român (PCR) cu Partidul

Social Democrat (PSD) și formeau Partidului Muncitorilor Români (PMR), ca partid unic din 1948 până în 1965, când își va schimba denumirea în PCR (Partidul Comunist Român).

Al doilea fapt istoric din politica interna a României în intervalul pucizat este abdicarea Regelui Mihai din 30.12.1947. 1P

2P O informație referitoare la acest fapt istoric este că, după abdicare, regele Mihai a plecat în exil, monarhia constituzională a fost înlocuită și s-a proclamat Republica Populară Română.

A doua informație este că organizația țării după abdicarea regelui să facă conform Constituției din 1948.

4P 7. Două acțiuni politice desfășurate în perioada 1965-1985, în România, au fost adoptarea Constituției din 1965 și elaborarea "XIIelor din iulie" 1971. Asemănarea între aceste două acțiuni politice este consolidarea regimului totalitar în fața lui național-comunistă.

Subiectul al II-lea

1. Carol I 2P

2. Secolul al XIX-lea 2P

3. "Actul fundamental" al României adoptat în 1866 a fost Constituția 3P

O prevedere a acestia ce privește la suveranitate este că puciza "Principiul privind

libertatea, obligativitatea și gratuitatea învățământului primar [...] fusese menținut". 3P

4. O informație referitoare la presă este că se garanta o libertate presei, astfel că, pentru apariția ziarelor, nu mai trebuia necesară o autorizație prealabilă. 3P

A doua informație este că: "Erau categoric interzise cenzura, [...] suspendarea sau suprimarea publicațiilor". 3P

5. Un proiect de vedere referitor la Senat este că modalitatea de alegere a membrilor acestuia se modifică în 1866 față de 1864.

Cele două informații care-uei ~~sestier~~ sestier proiectul de vedere sunt: "Dacă în precedentul Statut (1864) [...] Senatul era compus din membri de drept și persoane numite de șeful statului, în 1866, [...] putea fi ales Senator orice român care beneficia de drepturi civile și politice, era donicelat în România, avea vîrstă din minim binecuvântări și un venit de 800 de galbeni" și "Membrii Senatului erau aleși de două coloane: unul rural[...], iar celălalt urban". 3P

6. Un proiect politic elaborat în spațiul românesc, în perioada 1848-1858, care a contribuit la constituirea statului român modern, este reprezentat de Rezoluțiile Adunărilor ad-hoc din 1857.

Săoarce Maria Puteri, pur Tratatul de pace de la Paris, au vrut să afle oficial dacă români din Moldova și Țara Românească doresc să

se uneasă, au fost convocate Adunările ad-hoc. Alcătuite din reprezentanți ai tuturor categoriilor sociale libere, aceste adunări consultative s-au bucurat ce adaptarea unor rezultate ce conținut asemănător, atât în Moldova, cât și în Tara Românească.

Așa fel, aceste rezultate arătau formă dorită de unire a principatelor într-un stat sub denumirea de "România", la conducere unând să fie un singur statu dñe-o faurie domenitare a Europei, ai cărei moștenitori urmau să fie creștin română religia țării p.a.

În concluzie, Mariele Puteri Intrunite la Paris în cadrul Conferinței din 1858, ținând cont de dorința pentru unire manifestată oficial de români din Moldova și Tara Românească, vor decide condițiile unirii acestora prin actul numit Convîntia de la Paris. 4p.

Subiectul al III-lea

Autonomiile locale și organizarea instituțională în spațiul românesc, în intervalul secolelor al IX-lea - al XVII-lea, au fost influențate atât de factorii interni, cât și de cei externi.

(1) Așa, în secolele IX-XI istorice menționează, în spațiul intracarpatic, cinci autonomii locale sub forma voințodatelor conduse de: Gelu^{3P}, Glad, Memureni, Hîrboiu și Byla.

O asemănare^{3P} între aceste autonomii este că

S-au format prin unirea obștilor sătăștri. Adova
asemănare^{3P} este că au fost conduse de voievodii
cu atribuții militare, administrative, judecătoare și
finanțare.

(2) În ceea ce privește spațiul dintre Carpați și
Danube, vîrstoul stat medieval Tara Românească,
menționează doar aspecte politice din secolul al XIII-lea
mai întâi existența formaturilor politice pu-
statale din "Biploma cavalerilor ioaniți" (1247),
apoi încercarea leuată de unificare a formatu-
rile politice pustatale, poimită din dreptă sătășiei,
de către voievodul Litozi sprijinit de fratele
Iamă Bărbat, la sfârșitul sec. al XIII-lea.

(3) Referitor la instituțiile centrale din spațiul
românesc extracarpatic, un fapt istoric relevant
desfășurat în a doua jumătate a sec. al XIV-lea
a fost întemeierea mitropoliei (1359).

O primă informație referitoare la întemeierea
mitropoliei este că a avut sediul la Arges.

A doua informație este că a fost întemeiată
de Nicolae Alexandru (1352-1364), fiul lui
Basarab I.

(4) Un punct de vedere referitor la organizarea
instituțională din spațiul intracarpatic, în
sec. XVI-XVII, este că a fost influențată de
expansivitatea teritorială a Imperiului Otoman.^{1P}

Astfel, după victoria de la Mohacs (1526)
Imperiul Otoman ocupă Ungaria, pe teritoriul
căreia va organiza, în mare parte, pasădăcul

de la Buda. Se asemenea, în Transilvania se va face similară domnia ușilor otomană, care se instaură începând cu 1541, când spațiul intracarpatic românesc a fost organizat ca Mare principat autonom sub suzeranitate otomană. Această domnie ușilor otomană va dura până în 1699, când a fost înlocuită de domnia ușilor austriaci.

Atât, organizarea instituțională din spațiul intracarpatic a fost influențată de expansiunea otomană din sec. XVI, pentru că, exact la sfârșitul sec. XVII, să fie influențată de cea austro-română.

Su concluzie, autonimiile locale și organizarea instituțională în spațiul românesc în secolele IX-XVII a fost determinată atât de factorii interi, cât și de factorii extenii, în special venind mai putini: otomani, austrieci...

CONCLUZIE
DE
VEDERE
POT. DE

CONCLUZIE
DE
VEDERE
POT. DE